

[Boligministeren]

det ud i en helt klar aftale om, at man henstiller til kommunerne at følge de regler, som er gældende for statens vedkommende.

Der er altså ikke tale om, at man bare overlader til de frie kræfter selv at træffe beslutning, om man vil følge det ene eller det andet regelsæt. Det er fra Arbejdsministeriets side helt klart – og jeg vil gøre opmærksom på, at det er oven i købet optrykt som bilag til betænkningen – oplyst, at man nu dels som sagt vil henvende sig til de kommunale myndigheder og indskærpe dem denne forpligtelse, dels over for de statslige myndigheder indskærpe, at dette er gældende her i landet.

Vi kan altid diskutere, om noget sådant bør ske i form af lov, eller om det bør ske i form af frivillige aftaler. Jeg vil gøre opmærksom på, at den frivillige aftale, som her er indgået, og som både LO og Dansk Arbejdsgiverforening har været med i, er en ganske almindelig måde at gøre det på, når der er tale om at løse mellemværender mellem staten og kommunerne og denne del af arbejdsmarkedet.

Derfor finder vi det rimeligt, at netop aftaleformen også følges i dette tilfælde.

Jeg kan sige, at det, der yderligere taler for dette, er, at ikke blot de kommunale myndigheder har været inde i dette, men – som jeg sagde – også arbejdsmarkedets parter, som ikke har vendt sig imod dette. Derfor kan jeg til enhver tid sige, at vi føler, at det er den absolut mest rimelige måde at løse opgaven fra EF om at føre direktivet ud i livet på, at alle parter naturligvis følger de direktiver, følger den henstilling, som kommer fra de offentlige myndigheder i denne relation.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg synes ikke, jeg fra boligministerens side hørte noget som helst svar på de spørgsmål, jeg rejste, og den uafklarethed, jeg mener at have dokumenteret. Vi er udmærket klar over, at der vil blive givet en henstilling til kommunerne om, at man skal handle sådan og sådan, men vi har aldeles ikke fået nogen sikkerhed for, at kommunerne vil følge denne henstilling, og hvad regeringen vil gøre, hvis kommunerne ikke følger henstillingen.

Boligministeren siger, at man kan diskutere, om der skal lovgives. Ja, det kan man, men den eneste sikre måde at værne os imod social dumping på er selvfølgelig at lovgive.

Der er usikkerhed på området, og den usikkerhed råder stadig væk. Boligministeren nævnte end ikke begrebet koncessionerede selskaber én eneste gang i sin besvarelse eller i sit indlæg, og derfor må jeg stadig væk spørge: Hvad er det for nogle vilkår, de koncessionerede selskaber er underlagt? Hvad er det for en besked, man vil sende ud til ministerierne? Hvad er det for en besked, ministerierne derefter skal sende ud til de koncessionerede selskaber? Og hvad kan de koncessionerede selskaber så herefter af egen fri vilje vælge at gøre?

Det er uklart, og det synes vi er mangelfuldt. Derfor burde regeringen også skaffe klarhed og være med til at lovgive på området, sådan som vi har ønsket det, og sådan som det ville tjene alle parter bedst. Vi er klar over, der har været nogle forhandlinger, og vi er også klar over, at disse forhandlinger er resulteret i en løsning på et eller andet løst grundlag.

Men der er ingen tvivl om, hvad den ene part på arbejdsmarkedet, nemlig LO, ønsker. Det fremgår tydeligt af pressemeddelelsen, som de har udsendt for nylig. Men vi har så forstået, at regeringen er mere optaget af at lytte til Dansk Arbejdsgiverforening end af at lytte til saglige og rimelige argumenter her i folketingsalen.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

For én, der ikke er medlem af udvalget, må det naturligvis umiddelbart forekomme overraskende, at et flertal i udvalget skriver, at man efter et samråd med arbejdsministeren må konstatere, at det er helt uklart, hvordan henstillingen om overholdelse af ILO-konvention nr. 94 skal administreres i forhold til de koncessionerede selskaber, som er omfattet af EF-direktivet.

Sådan skriver flertallet, og det er da klart, at når det kommer fra et flertal i et udvalg, må Folketinget have en rimelig forventning om, at ministeren – den ene eller den anden – fra denne talerstol i hvert fald forsøger at fortælle os, om de koncessionerede selskaber er omfattet af cirkulæreskrivelsen fra 1966.

Jeg har læst den selv, og jeg er faktisk ikke i tvivl. Men jeg vil meget gerne høre ministeren forklare, om disse selskaber er omfattet eller ikke omfattet af cirkulæreskrivelsen. Når et flertal i udvalget må konstatere, at det er uklart, må det være rimeligt, at ministeren i hvert fald forsøger at forklare det her fra talerstolen.